

Otázky A Odpovědi

By William MacDonald

Title of the English original:

God's Answers to Man's Questions

Copyright of the English original by CMML; PO Box 13; Springlake, NJ 07762; USA

Copyright of the Czeck translation by CMML

Originally published as appendix of

Křesťanství pro začátečníky i pokročilé; 1. Díl

1991 by Ethics; Leningradská 41; CS-70400 Ostrava

OTÁZKY A ODPOVĚDI

Pokud nejsi křesťan a nevíš, jak se jím stát, ale zajímá tě to, a pokud bys byl ochoten chvilku nezaujatě přemýšlet, pak tě určitě tyto stránky budou zajímat. Křesťanská zvěst je zde podána jako soubor otázek a odpovědí: otázek, jaké asi kladeš a odpovědí vycházejících přímo z Bible.

Kde začít? Začneme tím, co dalo vůbec vznik potřebě evangelia, a to je

Hřích

• Co je to hřích?

Hřích je nezákonnost, tedy snaha prosadit svou vůli bez ohledu na Boha nebo lidi. Znamená to minout se cílem, nesplnit Boží normy dokonalosti v myšlení, ve slovech i ve skutcích. Je to selhání v tom, o čem víme, že je správné (Římanům 3,23; List Jakubův 4,17; 1.list Janův 3,4).

• Kde došlo k prvnímu hříchu?

K prvnímu hříchu došlo v nebi, když Lucifer, vůdce andělů, chtěl zaujmout Boží pozici. Byl pak z nebe shozen a od té doby je označován jako satan (Izajáš 14,12-15).

• Jak se dostal hřích na svět?

Hřích přišel na svět skrze Adama, když neposlechl Boha a jedl zakázané ovoce v ráji, v zahradě Eden (1. Mojžíšova 3,1-13).

• Proč Bůh dovolil, aby na svět přišel hřích?

Bůh udělal člověka jako svobodnou, morální bytost s právem rozhodovat se mezi dobrým a zlým. Jeho touhou bylo, aby se Jeho stvoření rozhodlo Jej milovat a sloužit mu dobrovolně, aby tihlo k dobrému a ne ke zlému. Jestliže si stvoření má právo vybrat dobré, má tedy také právo se rozhodnout pro zlé (1.Mojžíšova 2,15-17).

• Co by se stalo s Adamem, kdyby nebyl zhřešil?

Mohl by se radovat z dlouhého života v zahradě Eden, v ráji (1.Mojžíšova 2,17).

• Co se stalo Adamovi, když zhřešil?

1. Stal se vůči Bohu duchovně mrtvým, duchovně oddělený od Boha.
2. Podléhá fyzickému utrpení, nemoci a smrti.
3. Ztratil darovanou nevinnost, stal se nespravedlivým, nesvatým,

vinným, ztraceným, nepřitelem a Bohu cizím (1.Mojžšova 3,7; Efezským 2,1-3).

4. Kdyby zemřel ve svém hříchu, musel by trpět ve věčném zahynutí.

• **Jaký vliv měl Adamův hřích na jeho děti?**

Hříšná přirozenost se přenesla i na jeho potomky. *"Skrze jednoho člověka totiž vešel do světa hřích a skrze hřích smrt; a tak smrt zasáhla všechny, protože všichni zhřešili"* (Římanům 5,12; viz také verše 13-19).

• **To myslíte, že všichni jsme se narodili na svět hříšní kvůli Adamovu hříchu?**

Ano! Adam mohl zplodit jen děti se stejnou přirozeností jako měl on, a ta byla hříšná. Všechny děti je třeba učit konat dobré, ale ony umí dělat zlé, aniž by je tomu někdo učil (Žalm 51,5).

Plechová forma na bábovku dává tvar všem bábovkám, které se ve formě pečou. Když forma spadne na zem a pokříví se, pak na všech dalších bábovkách bude tato vada vidět.

• **Není to nespravedlivé, že Adamova hříšná přirozenost se přenesla na nás všechny?**

Adam jednal jako představitel lidského pokolení. Všichni jsme stvořeni jako svobodné, morální bytosti, zřejmě bychom všichni jednali stejně jako Adam.

• **Copak není v každém člověku něco dobrého?**

Závisí to na tom, zda se na to díváme z Božího nebo lidského hlediska. Bůh na člověku nenajde nic, čím by si mohl zasloužit vstup do nebe. Pokud jde o spravedlnost nebo způsobilost ke vstupu do nebe, Bůh říká, že ji nikdo nemá. Člověk je naprosto zkažený (Izajáš 1,6).

• **Co to znamená "naprosto zkažený"?**

Znamená to, že hřích ovlivnil každou část lidské bytosti a že i když se snad nedopustil všech hříchů, je toho schopen (Jeremjáš 17,9; Římanům 3,10-18; Římanům 7,18). Navíc to znamená, že je naprosto neschopen se Bohu nějak zalíbit, pokud jde o spasení (Římanům 8,8).

• **Bude Bůh něco vyčítat i těm, kteří nikdy nikoho nezabili, nebyli opilci, nežili nemorálně a tak dále?**

Bůh nevidí jen to, co člověk dělá, ale také to, co je v něm. Nitro člověka je daleko horší než to, co dělá. Nečisté myšlení, nenávisť

vůči komukoliv, dvojsmyslné pohledy - to všechno jsou v Božích očích hrozné hříchy (Matouš 5,27; Marek 7,21-23; Římanům 8,7-8). Odděluj člověka od Boha (Izajáš 59,1-2).

• **Ale někteří hříšníci jsou horší než jiní!**

Jistě, ale nemůžeme se srovnávat s jinými. To není moudré. Nebudeme souzeni podle druhých, ale ve světle Boží svatosti a dokonalosti (Římanům 2,1-3; 2.Korintským 10,12).

• **Budou všichni hříšníci potrestáni stejně?**

Ne! Všichni, kdo zemřou se svými hříchy, stráví věčnost v pekle. Ale i tam bude určité odstupňování v závislosti na tom, jak člověk využil příležitosti ke spasení a na tom, jakých hříchů se dopustil (Matouš 11,20-24).

• **A co pohané, kteří nikdy neslyšeli evangelium?**

Bůh se zjevil celému lidstvu ve stvoření a ve svědomí. Jestliže pohan žije podle tohoto poznání, Bůh mu pošle další světlo, aby mohl být spasen. Ale pohané odmítli, přehlúšili poznání pravého Boha a klaněli se modlám ze dřeva a kamení. Nemají tedy výmluvu (Římanům 1,20). Bez Krista je pohan ztracen a proto jdou misionáři do celého světa s evangeliem.

• **Jak mi můžete dokázat, že jsem hříšník?**

Jestliže na některou z následujících otázek odpovíš "Ne", pak jsi hříšník. Pokud jsi neuvěřil v Krista jako svého Pána a Spasitele, pak jsi ztracený a potřebuješ zachránit.

1. Miluješ Boha celým svým srdcem, duší, silou a myslí?
2. Miluješ svého bližního jako sebe sama?
3. Byl bys rád, kdyby se tvoji přátelé dověděli tvou nejšpinavější myšlenku, kterou jsi kdy měl?
4. Je tvůj život ve tmě stejně bezúhonný jako na světle?
5. Jsi ve všem čistý, když jsi sám i když jsou kolem tebe jiní?
6. Jsi stejně čistý, když jsi doma i když jsi mimo domov?
7. Udělal jsi vždy všechno dobré, které jsi mohl udělat?
8. Můžeš poctivě říci: "Nikdy jsem nebral jméno Boží nadarmo"?
9. Jsi si jist, že jsi nikdy nelhal?
10. Jsi dokonalý jako Pán Ježíš Kristus?

Potřeba spasení

• **Jaký je Boží postoj k hříchu?**

Bůh je naprosto svatý a proto nemůže schvalovat ani omlouvat

žádný hřích. Je naprosto spravedlivý. Musí hřích trestat, ať jej najde kdekoliv. Prohlásil, že "odplata za hřích je smrt" (Římanům 6,23).

• **Jaký má Bůh postoj k hříšníkovi?**

Bůh miluje stvoření, které učinil. Nenávidí hřích, ale miluje hříšníka.

• **O co Bohu jde ve vztahu k hříšníkům?**

Boží touhou pro všechny je, aby byli spaseni. Nechce, aby zahynuli (2.list Petrův 3,9; 1.Timoteovi 2,4).

• **Jaký problém vznikl, když přišel hřích na svět?**

Šlo o problém, jak může Bůh zachránit bezbožné hříšníky a zůstat přitom spravedlivý (Římanům 3,26).

• **V čem spočíval tento problém?**

Boží láska usilovala o záchranu hříšníka (Ezechiel 33,11). Ale pro Boží svatost nemohl dovolit, aby se do nebe dostal někdo hříšný (1.Korintským 6,9-10). Jeho spravedlnost vyžadovala, aby všichni hříšníci za své hříchy zemřeli (Židům 9,27). Problém tedy zněl: Jak uspokojit Boží lásku, aby přitom Bůh zůstal svatý a spravedlivý?

• **Co by se stalo, kdyby Bůh nic nepodnikl?**

Všichni hříšníci by zahynuli v pekle (Žalm 9,17).

• **Necítí to Bůh jako příliš kruté, aby poslal všechny do pekla?**

Bůh je dobrý, ale je zároveň spravedlivý a svatý. Žádná z těchto vlastností nemůže být na úkor jiné. Jeho láska se může projevit jen spravedlivým, svatým způsobem.

• **Bylo by to od Boha spravedlivé, kdyby nedělal nic?**

Ano. Pak by se nám všem dostalo právě toho, co si zasloužíme. Ale Jeho láska jej vedla k akci.

• **Jak by bylo možné tento problém vyřešit?**

Jen tak, že by našel zástupce, který by zemřel na místě provinilého hříšníka.

• **Jaké požadavky by musel takový zástupce splňovat?**

1. Musel to být člověk; jinak by zastupování nebylo spravedlivé.

2. Musel to být bezhříšný člověk. Kdyby nebyl bez hříchu, musel by zemřít za své hříchy.

3. Musel to být Bůh, protože zástupce musel být schopen odstranit nekonečné množství hříchů ohromného množství lidí.

4. Musel být ochoten za hříšníky zemřít; jinak by Satan obvinil Boha, že nevinnou oběť nespravedlivě donutil zemřít za hříšné vzbouřence.

- **Existoval takový zástupce?**

Ano, Bůh našel zástupce, který vyhovoval všem těmto požadavkům, a to v osobě svého jediného Syna, Pána Ježíše Krista (Izajáš 53,4-5).

Dílo Kristovo

- **Byl Ježíš opravdu člověk?**

Ano, narodil se jako dítě ve stáji v Betlémě, vyrostl v Nazaretu a svou službu ukončil v Jeruzalémě.

- **Byl bezhříšný?**

Ano, byl počat z Ducha svatého a narodil se z panny, nezdědil tedy Adamův hřích. Hřích prostě nepoznal; přes mnohá pokušení nikdy nezhrěšil (2.Korinským 5,21; 1.list Petrův 2,22; 1.list Janův 3,5).

- **Je Ježíš Bůh?**

Ano, Ježíš je opravdu Bůh stejně jako je skutečný člověk (Jan 1,1; 10,30; Koloským 2,9; Židům 1,8).

- **Byl Ježíš ochoten zemřít místo hříšníků?**

Byl, vyjádřil naprostou ochotu splnit Otcovu vůli, i když to znamenalo smrt (Žalm 40,7; Jan 10,17-18).

- **Nemohli bychom být zachráněni už jen Jeho bezhříšným životem?**

Ne, Jeho bezhříšný život nás nezbaví našich hříchů (Jan 12,24).

- **Proč musel zemřít?**

Naše hříchy si zasloužily věčnou smrt. Musel nést trest na svém těle na kříž (1.list Petrův 2,24).

- **Vztahoval se na Jeho zástupnou smrt nějaký zvláštní požadavek?**

Ano, musela být prolita Jeho krev (1.list Petrův 1,19)

- **Proč to bylo nutné?**

Bůh prohlásil, že bez prolití krve není očištění od hříchu (Židům 9,22).

- **Proč je krev tak důležitá?**

Krev je život těla. Prolití Kristovy krve znamenalo, že dal svůj život jako Zástupce za lidi (3.Mojžíšova 17,11).

- **Co se vlastně stalo na kříži?**

Bůh vložil na Pána Ježíše všechny naše hříchy. Zemřel smrtí, kterou si naše hříchy zaslouhovaly (Lukáš 23,44).

- **Co řekl Ježíš před smrtí?**

"Dokonáno je!" (Jan 19,30).

- **Co to mělo znamenat?**

Znamenalo to, že dílo záchrany a vykoupení je hotovo, že všechno potřebné pro záchranu hříšníků bylo již učiněno (Židům 10,14).

- **Co se s Ježíšem dělo po Jeho smrti?**

Jeho tělo bylo pohřbeno v hrobě, ale třetí den ho Bůh z mrtvých vzkřísil (Lukáš 24,1-7; Jan 19,42).

- **Proč bylo nutné vzkříšení?**

Bůh projevil naprostou spokojenost s dílem svého Syna tím, že Jej vzkřísil z mrtvých (Římanům 4,25).

- **Vstal Ježíš z mrtvých ve skutečném těle?**

Ano, Jeho tělo bylo skutečně tělo z masa a kostí (Lukáš 24,39).

- **Mohli by lidé být spaseni i bez Ježíšovavzkříšení?**

Ne, Jeho vzkříšení bylo nutné, aby ostatní mohli být spaseni (1.Korintským 15,14-19).

- **Co se dělo po vzkříšení?**

Po čtyřiceti dnech byl vzat do nebe, kde se mu dostalo Boží cti a slávy (Skutky apoštolské 1,9).

Poslal na zem Ducha svatého, aby oznamoval úžasné věci, že se otevřela cesta ke spasení ztracených hříšníků.

Cesta spasení

- **Když Kristus dokonal dílo spasení, jsou tedy všichni spaseni?**

Ne, Kristovo dílo je dostatečné co do rozsahu a moci spasit všechny lidi, ale vztahuje se jen na ty, kdo jsou ochotni Jej přijmout. To lze ilustrovat například událostí z americké historie.

V roce 1830 byl ve Filadelfii souzen americkým soudem George Wilson za loupež a vraždu a odsouzen k smrti oběšením. Andrew Jackson, prezident USA mu dal milost. Wilson však milost odmítl a hrdě trval na tom, že to není milost, pokud ji nepřijme. Problém se dostal před Nejvyšší soud USA a nejvyšší soudce John Marshall rozhodl takto: "Milost je cenný papír, jehož hodnota závisí na tom, zda ji jmenovaný přijme. Je neuvěřitelné, že milost odmítá ten, kdo je odsouzen k smrti, ale pokud ji odmítá, pak není milosti. George Wilson musí zemřít." A byl oběšen.

(Lee, Rogert G., *The Sinner's Saviour*; Nashville: Broadman Press, 1950, str. 35-36).

• Proč Bůh nespasí všechny?

Chce, aby všichni lidé byli spaseni (1. Timoteovi 2,4), ale rozhodl se, že dá lidem na vybranou, zda chtějí přijmout spasení. Jinak by musel vzít do nebe lidi, kteří tam nechtěli být; pro takové lidi nebe není.

• Co se musí stát s člověkem, než může jít do nebe?

Musí být odstraněny jeho hříchy a musí mít novou přirozenost, která mu dává právo žít v nebi (Jan 3,3.5).

• Jak může být člověk spasen?

"Milostí jste spaseni skrze víru" (Efezským 2,8-9).

• Jak rozumět milosti?

Milost je nezasloužená Boží přízeň, kterou Bůh prokazuje těm, kdo si ji vůbec nezaslouží. Bůh nabízí spasení člověku jako dar, zdarma (Římanům 5,8; Efezským 2,7).

• Co je to víra?

Věřit znamená důvěřovat. Člověk uvěří, že Bůh dává spasení zdarma a přijme je - vírou.

• Čemu je třeba věřit, aby byl člověk spasen?

Musí věřit v Pána Ježíše Krista (Jan 3,16; 20,30-31).

• Nestačí věřit, že existuje Bůh?

Ne, tomu věří i ďáblové a třesou se, ale spasení nejsou (List Jakubův 2,19).

• Co to znamená věřit v Pána Ježíše?

Znamená to vyznat, že jsem hříšník, který potřebuje spasení a přijmout Jež jako svou jedinou naději na záchranu, jako Pána svého života (Římanům 10,9).

• Nestačí věřit všem historickým faktům o Ježíši?

Ne, je možné, že člověk věří všemu, co Bible říká o Ježíši a přesto je ztracen.

• Co je tedy ještě třeba?

Opravdová víra v sobě zahrnuje odevzdání celého života Ježíši jako jedinému Pánu a Spasiteli.

• Je možné, aby člověk měl víru a nebyl spasen?

Jistě! Avšak víra v něco bezcenného přinese jen zklamání. Naše víra musí patřit Kristu, chceme-li být spaseni.

• Platí to pro každého?

Spasení je nabízeno všem, ale pouze ti, kdo uznají, že jsou ztraceni, mohou být spaseni (Lukáš 19,10).

- **Kdo usvědčuje člověka, že je hříšný?**

Je to svatý Boží Duch, který usvědčuje z hříchu (Jan 16,8-11).

- **Co má dělat ten, kdo si neuvědomuje, že je hříšník?**

Měl by číst Bibli a být upřímný sám k sobě (Římanům 10,17).

- **A co se bude dít potom?**

Pozná, že je hříšný a že jestliže v tomto stavu zemře, půjde do pekla (Jan 8,21.24).

- **Je spasen tehdy, když to pozná?**

Ne, musí činit pokání ze svých hříchů (=litovat jich a vědomě jich zanechat) a přijmout Pána Ježíše Krista jako svého Spasitele (Přísloví 28,13; Skutky apoštolské 16,31).

- **Spasení jen skrze víru - to se zdá příliš jednoduché.**

Možná, ale je to jediná cesta, kterou Bůh ke spasení nabízí. Nám se to možná zdá jednoduché, ale měli bychom si uvědomit, že to Boha mnoho stálo; stálo Jej to smrt Jeho jediného Syna. Je to jednoduché, ale vůbec ne laciné (Izajáš 1,18).

- **Proč se Bůh rozhodl, že spasení bude na základě víry?**

Důvod je zřejmě v tom, že věřit v Něho je jediné, co dovedou všichni obyčejní lidé důsledně udělat. I dítě dovede věřit.

- **A není třeba, aby člověk udělal nějaký skutek, aby byl spasen?**

Ne, neexistuje žádný skutek, který by pro to člověk mohl udělat. Kristus ten skutek vykonal na kříži. Na hříšníka zbývá jen, aby uvěřil (Titovi 3,5).

- **Není v tom rozpor? Říkáte, že nelze UDĚLAT nic, ale že jediné, co člověk může UDĚLAT, je uvěřit.**

Člověk nemůže udělat nic, čím by si mohl zasloužit Boží přízeň. Nemůže nic udělat, aby si mohl vlastním způsobem koupit nebo nějak pomoci ke vstupu do nebe (Římanům 4,4-5).

Víra není zásluha. Člověk se nemůže chlubit vírou v Pána Ježíše; je něco rozumnějšího, než aby člověk věřil svému Stvořiteli? Víra tedy vylučuje lidskou pýchu a proto je to jediné, co člověk může udělat, aniž by dělal "dobré skutky", jimiž by si chtěl zasloužit vstup do nebe (Římanům 3,27).

- **Chcete tedy říci, že spasení není za dobré skutky?**

Tak to říká Bible: "... ne ze skutků, aby se někdo nechlubil" (Efezským 2,9).

- **Proč nemůže být člověk spasen na základě dobrých skutků?**

Člověk je hříšník a všechno, co dělá, je poskvrněno hříchem. I to

nejlepší, co člověk dokáže, vypadá před Bohem jako poskvrněný šat (Izajáš 64,6).

• **Dejme tomu, že bych žil ode dneška dokonale. Byl bych spasen?**

Ne, protože Bůh vyžaduje vyrovnání za minulost. Tvoje hříchy z minulosti se musí nějak odstranit a teprve pak můžeš vstoupit do Boží přítomnosti (Kazatel 3,15).

• **Chcete tedy říci, že se slušní, vážení, kulturní lidé nedostanou do nebe?**

Do nebe se dostanou pouze ti, kdo se poznali jako hříšníci a vynávají Ježíše Krista jako svého Pána a Spasitele (Matouš 21,31).

• **A neexistují lidé, kteří na nebe nejsou sice dost dobří, ale na peklo zase nejsou tak špatní?**

Ne, na světě žijí pouze dvě skupiny lidí, spasení a nespasení (1.Korintským 1,18).

• **No a nejsou někteří lidé tak zlí, že už nemohou být spaseni?**

Ne, evangelium je pozvání pro všechny a přijít může, kdo chce (Izajáš 55,7; 1.Timoteovi 1,15; Židům 7,25).

• **Nemusí člověk nějak očistit svůj život, než přijme spasení?**

Pokud si myslí, že si sám svůj život očistí, necítí potřebu Zachránce. Ke Kristu musí každý přijít takový, jaký je, i se svými hříchy a přijmout od Něho odpuštění a pokoj (Izajáš 1,18; Matouš 9,13; Lukáš 19,10).

• **Nemohl bych být spasen, když budu následovat příkladu Pána Ježíše?**

Ježíšův život byl bez hříchu. Žádný jiný člověk není schopen Jej v tom následovat. Kromě toho, jediný důvod, proč Ježíš zemřel, byl ten, že lidé by nemohli být jinak spaseni (1.list Petrův 2,24).

• **Jestliže víra v Pána Ježíše je ta jediná správná cesta, proč Jej obrovská většina lidí odmítá?**

Satan zaslepil mysl těch, kdo nevěří, aby jim nevzešlo světlo evangelia slávy Kristovy (2.Korintským 4,4). Je cesta, která se člověku zdá správná, ale vede ke smrti (Přísloví 14,12).

• **Nemohl by člověk být spasen, když se bude snažit držet se "zlatého pravidla"?**

Ne. Když Pán Ježíš řekl: "*Čiňte druhým tak, jak byste chtěli, aby vám činili oni,*" mluvil k těm, kteří již byli spaseni. Nikdy to nepovažoval za cestu do nebe.

- **A není spasení v tom, že budeme dodržovat blahoslavenství nebo žít podle Kázání na hoře?**

I tato slova byla adresována těm, kdo již přijali Pána Ježíše jako Pána. K tomu, aby je člověk mohl poslouchat, je třeba Boží život a ten člověk dostává při spasení.

- **Snad mi nechcete říct, že nebude spasen ani ten, kdo dodržuje Desatero přikázání?**

Nikdo není schopen naplnit to, co vyžaduje Desatero (Římanům 3,20).

- **A co vlastně Desatero vyžaduje?**

1. Nebudeš mít jiného boha mimo svého Boha.
2. Nezobrazíš si Boha zpodoběním...
3. Nezneužiješ jména Hospodina, svého Boha.
4. Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý.
5. Cti otce svého i matku.
6. Nezabiješ.
7. Nesesmilníš.
8. Nepokradeš.
9. Nevydáš proti svému bližnímu křivé svědectví.
10. Nebudeš dychtit po ničem, co patří tvému bližnímu.

(Viz 2.Mojžíšova 20,1-17).

- **Copak nedal Bůh Desatero svému lidu?**

Ano, ale Bůh je nikdy nepovažoval za způsob, jak získat spasení (Galatským 2,16; 3,11).

- **Proč tedy dal Bůh Desatero?**

Aby lidé viděli, jací jsou hříšníci. Stejně jako vedle rovné čáry je poznat, že jiná čára je křivá, tak měl zákon ukázat lidem, jak daleko odešli od norem Boží dokonalosti (Římanům 5,20; Galatským 3,19).

- **Splnil někdo dokonale Desatero?**

Jen Pán Ježíš Kristus.

- **A to nemůžeme být spaseni tím, že On je dodržel?**

Ne. Spasení můžeme být pouze skrze Jeho oběť - smrt a vzkříšení. Skrze zákon jsme odsouzení a prokletí (Galatským 2,21).

- **Kdyby někdo celý život dodržoval zákon, byl by tím spasen?**

Tento člověk by byl dokonalou bytostí, ale potřeboval by spasení.

- **Dejme tomu, že by někdo byl schopen dodržet devět přikázání. Byl by spasen?**

Ne. Zákon vyžaduje nepřetržitou a naprostou poslušnost. Jestliže

někdo přestoupí jedině, je vinen všemi (List Jakubův 2,10).

- **Co se stane, když někdo nesplní požadavky zákona?**

Zemře, navěky (Galatským 3,10).

- **Copak nebylo Desatero přikázání určeno dobrým lidem?**

Ne! Zákon nebyl určen pro spravedlivého člověka, ale pro lidi bezbožné a neposlušné, pro hříšníky, nesvaté, lháře, vrahy svých otců a matek, pro smilnky, únosce, lháře, křivopřísečníky, a co se ještě přičítá zdravému učení... (1.Timoteovi 1,9-10).

- **Jaký je tedy cíl Desatera pro nás?**

Jeho cílem je, abychom si uvědomili, jací jsme hříšníci; a dále nás má vést k tomu, abychom prosili Boha o milost (Římanům 3,19).

- **A je to logické, že bychom měli být spaseni jen vírou a ne vírou spolu s dobrými skutky?**

Písmo říká: "*Ne pro spravedlivé skutky, které my jsme konali, nýbrž ze svého slitování zachránil nás...*" (Titovi 3,5).

- **Je někde v Bibli řečeno o vztahu víry a skutků?**

Ano, například v listě Jakubově 2,20 - víra bez skutků je mrtvá.

- **Neznamená to tedy, že spasení lze získat z víry a skutků současně?**

Ne. Tento úsek Bible říká, že člověk může tvrdit, že věří, ale pokud nemá skutky víry, pak je vidět, že není ve skutečnosti spasen. Taková mrtvá (jalová, neužitečná) víra nikoho nespasí.

- **A jaká víra tedy spasí?**

Taková, která není jen v ústech, ale je záležitostí srdce a dává nový život naplněný dobrými skutky.

- **Myslíte tedy, že dobré skutky přijdou po spasení, ale že se jimi spasení nedá získat?**

Ano. Nejsme spaseni dobrými skutky, ale jsme spaseni k dobrým skutkům (Efezským 2,8-10).

- **Není třeba vstoupit do nějaké církve, abych mohl být spasen?**

I kdyby někdo vstoupil do všech církví ve městě, nezískal by spasení. "*Musíte se narodit znovu!*"

- **A to Bůh nechce, abychom vstoupili do nějaké církve?**

Jakmile prožije člověk znovuzrození, spasení, stává se součástí Církve, kterou tvoří všichni opravdoví věřící v Pána Ježíše. Pak by si měl vyhledat obecnství v místním sboru, kde Kristus je uznáván jako Hlava a kde se Bible přijímá jako jedině inspirované Boží slovo, dostatečné vodítko ve všech záležitostech víry i morálky.

- **Byl jsem pokřtěn jako malý; neznamená to ještě, že jsem spasen?**

Křest není zdroj spasení. Jen Pán Ježíš Kristus může spasit (Jan 14,6).

- **A to se lidé nemají křtít?**

Ti, kdo se narodili znovu, by se měli dát pokřtít. V Novém zákoně však nikde není zmínka, že by byli křtěni neobrácení lidé nebo děti.

- **Takže ani Večeře Páně nevede ke spasení?**

Ne. Také Večeře Páně byla původně určena jen těm, kdo jsou znovuzrozeni, jen věřícím v Pána Ježíše Krista.

- **Chcete říci, že chození do kostela, přispívání v kostele, účast na obřadech a dodržování všech pravidel také nevede ke spasení?**

Ne, nevedou. Je nutné přijít ke Kristu jako hříšník, činit pokání ze svých hříchů a důvěřovat mu jako jedinému naději (Skutky apoštolské 4,12).

Obvyklé problémy

- **Jak mohu vědět, že mě Pán přijme, když mu uvěřím?**

On sám to řekl a On nemůže lhát. *"Kdo ke mně přijde, toho nevyženu ven"* (Jan 6,35).

- **Nezdá se to jako skok do tmy - celá ta víra?**

Ne. Je to největší jistota na světě. Banky mohou selhat, podnik se může zhroutit, vláda padnout a lidé nemusí plnit své sliby. Ale Bůh nemůže jednat jinak, než mluví. Slíbil, že spasí každého, kdo přijme Krista vírou (Jan 3,18).

- **Mohl bych být spasen, i když nejsem jeden z vyvolených?**

Evangelium není pro vyvolené, ale pro celý svět. Bůh nabízí jedinečným způsobem spasení každému na světě, kdo přijme Krista Ježíše jako Pána. Spasen bude, pokud udělá to, co říká Bůh (Jan 3,36).

- **Rád bych byl spasen, ale bojím se, že by mi to nevydrželo.**

Nikdo nemá sám o sobě sílu vydržet. Když tě však Bůh spasí, dá ti zároveň sílu, jakou jsi nikdy neměl. Každý věřící má Božho svatého Ducha, který žije v něm. Boží dítě dostává moc vést křesťanský život právě z Ducha svatého (Římanům 8,14).

- **A co když jsem se dopustil neodpustitelného hříchu?**

Podle slov Pána Ježíše je neodpustitelný hřích to, když někdo

tvrdil, že dělal zázraky v moci ďábla. Tvrdil jsi to někdy? Pokud ne, pak jsi nevykonal neodpuštělný hřích (Matouš 12,31-32). Jestliže však člověk zemře, aniž by přijal Krista, bude to stejně závažný hřích, pro který neexistuje odpuštění (Marek 8,36-37).

• **Ale věřit v Krista znamená, že se budu muset mnoha věcí vzdát.**

Kristus nepřišel, aby něco bral nebo ničil, ale aby dal život, a to hojný život (Jan 10,10). Pokud se po obrácení něčeho vzdáš, tak rád a dobrovolně.

Jeden neobrácený námořník kdysi řekl svému věřícímu kamarádovi: "Stát se křesťanem - to by mě stálo moc, to bych nezvládl!" Kamarád mu na to řekl: "A myslíš, že zvládneš, co tě to bude stát, když se nestaneš křesťanem?"

• **V církvích je tolik pokrytců!**

Nepohrdej všemi křesťany jenom proto, že někteří z nich jsou pokrytci nebo se přetvařují.

• **Někdy si myslím, že jsem uvěřil v Pána Ježíše Krista, ale uvěřil jsem správně?**

Pokud mimo Pána Ježíše Krista nemáš jinou naději, jak se dostat do nebe, pokud jsi činil pokání ze svých hříchů a pokud jsi mu svěděl celý svůj život, pak jsi uvěřil správně.

• **Bylo by to ode mne moc zlé, kdybych s rozhodnutím o spasení počkal, až budu starší?**

Na tuto otázku odpovídají čtyři místa z Bible:

1. "Nechlub se zítřejším dnem, vždyť nevíš, co den zrodí" (Přísloví 27,1).

2. "Kdo zatvrdí šíji proti domluvám, bude nenadále rozdrčen a nehojí ho nikdo" (Přísloví 29,1).

3. "Pamatuj na svého Stvořitele ve dnech svého jinošství, než nastanou zlé dny a než se dostaví léta, o kterých řekneš: Nemám v nich zalíbení" (Kazatel 12,1).

4. "Nyní je čas příhodný, nyní je den spásy!" (2. Korintským 6,2b)

• **A nedá se k Bohu přijít jinak než skrze Ježíše?**

Ne, jiná cesta neexistuje (1. Timoteovi 2,5-6).

Život křesťana v kontaktu s druhými

• **Hřeší křesťané?**

Ano, každý den hřeší v mysli, slovy, skutky. Dopouštějí se hříchů vědomě i nevědomě.

- **Je to správné, když křesťan hřeší?**

Ne, Boží vůle je, aby křesťan nehřešil (1.list Janův 2,1).

- **Ztratí křesťan spasení, když zhřeší?**

Ne, spasení je Boží dar, který Bůh dává a nebere zpět (Římanům 6,23).

- **A je třeba zaplatit za tyto hříchy?**

Pán Ježíš Kristus za ně už zaplatil jednou na kříži na Golgotě. Není třeba platit podruhé.

- **Myslíte, že křesťan zůstává Božím dítětem, i když zhřeší?**

Ano, jeho příslušnost k Boží rodině platí na věčnost. Když se do lidské rodiny narodí syn, bude to vždy syn svých rodičů. Může je někdy svým chováním zklamat, ale stále zůstává jejich synem. Stejně tak je to v Boží rodině; příslušnost k rodině se získává znovuzrozením a nic se na tom nemůže změnit (Jan 1,12).

- **Co se tedy stane, když křesťan zhřeší?**

Obecenství s Pánem je narušeno (1.list Janův 1,6).

- **Co je to obecenství?**

Je to hezké rodinné ovzduší, které vyplývá z toho, že všichni členové mají stejné zájmy a sdílejí se o společných věcech. Představ si tuto situaci: Soudce zjistí, že nějaký zloděj se provinil a odsoudí ho na rok do vězení. Když tento soudce přijde večer domů, doví se, že jeho malý synek zlobil. Odsoudí ho na rok do vězení? Ne, už nejedná jako soudce, ale jako otec rodiny. Syn je stále jeho dítětem, i když zlobil. Pro jeho neposlušnost se atmosféra domova naruší, dokud neuzná svou chybu a neomluví se. Nic se nezměnilo na tom, že syn patří svému otci, ale narušilo se obecenství a atmosféra.

Dokud je člověk hříšník, Bůh se k němu chová jako soudce. Jakmile se hříšník obrátí a získá spasení, Bůh se stává jeho Otcem.

- **Myslíte, že jakmile je člověk spasen, už nemůže být zatracen?**

Tak to říká Bible: *"Nezahynou na věky"* (Jan 10,28). *"Nepřijde na soud, ale přešel ze smrti do života"* (Jan 5,24; Římanům 8,38; 2.Timoteovi 1,12; 1.list Petrův 1,5; List Judův 24-25).

- **Když se někdo rozhodne pro spasení, nemůže později změnit své rozhodnutí?**

Když někdo svěří svůj život Pánu Ježíši Kristu, pak jeho věčné spasení závisí jen na Spasiteli (Jan 6,39). Je věcí cti Pána Ježíše, aby jej přijal do nebe. A protože v takovém člověku bydlí Duch svatý, nikdy své rozhodnutí o spasení nezmění.

- **Znamená to tedy, že křesťan může hřešit, jak chce a stejně bude spasen?**

Opravdový křesťan nebude chtít hřešit, protože má v sobě novou přirozenost, která nechce hřešit (2.Korinským 5,17).

- **Ale co když křesťan pokračuje svévolně ve hříchu, na který si už dávno zvykl?**

Pokud někdo vede takový život, je to jasný důkaz, že se nikdy nenarodil znovu (1.list Janův 3,9-10).

- **Když křesťan zhřeší, poradí si s tím sám?**

Ne. Je pravda, že zákonný trest za jeho hříchy byl zaplacen jednou provždy na kříži na Golgotě, ale zároveň Bůh vykonává vůči svým neposlušným dětem otcovskou kázeň (Galatským 6,7-8).

- **Má hřích v životě věřícího nějaký vliv na jeho další život zde na světě?**

Ano. Ztrácí radost, jeho modlitby mají překážky, nenese ovoce, necítí jasně Boží vedení. Má výčitky svědomí. Přehlíží příležitosti a výsady Božích dětí. Jeho svědectví nemá hodnotu.

- **Jaké důsledky má hřích křesťana ve věčnosti?**

Utrpí ztrátu u Kristova soudného stolce (Kristovy soudné stolice - Kral., viz 1.Korinským 3,15; 2. Korinským 5,10).

- **Co se stane, když křesťan zemře s nevyznaným hříchem?**

Už bylo řečeno, že trest za všechny hříchy věřícího nesl Pán Ježíš. Když zemřel, tehdy byly všechny hříchy křesťana teprve budoucností. Zaplatil dokonale, a proto můžeme říci, že zemřel za naše minulé, současné i budoucí hříchy. Nevyznané hříchy však budou mít důsledky v nebi (viz předcházející odpověď).

- **Je možné, aby křesťan sešel na scesti?**

Ano, každé Boží dítě může odejít od Pána.

- **Jak se proti tomu brání?**

Čtením Božího slova, tím, že trávíme dostatek času na modlitbě a ve společenství s Božími lidmi.

- **Co dělat, když někdo odejde na scesti?**

Řešením je vyznat a zanechat hřích a pokud možno napravit zlo, kterého se dopustil.

Jak si být jist?

- **Jestliže uvěřím v Krista jako svého Pána a Spasitele, jak poznám, že jsem spasen?**

Pokud máš na mysli nějaký tajemný pocit nebo zvláštní zkušenost, pak budeš pravděpodobně zklamán.

- **Jak se tedy dovím, že jsem spasen?**

Velmi jednoduše. Bůh říká, že zachrání toho, kdo věří v Ježíše Krista. Jakmile mu uvěříš, můžeš vědět, že jsi spasen, protože to říká Bůh (1.list Janův 5,10-12).

- **To znamená, že sám nebudu nic cítit?**

Samotné spasení se děje v nebi. Tam se to zaznamená. Bůh vidí tvou víru a ospravedlní tě.

- **A to by se člověk neměl cítit jinak, když je spasen?**

Ano, ale city nejsou důkazem jeho spasení. Nikdo se nebude cítit opravdu šťastný, pokud není spasen. Pořadí je tedy takové:

- spasení skrze víru v Krista,
- jistota vyplývající z Božích zaslíbení,
- radost z této jistoty.

- **Takže člověk může vědět, že je spasen díky slibům, které Bůh nechal napsat v Bibli?**

Ano, to je první a nejdůležitější způsob, jak vědět, že je člověk spasen (1.list Janův 5,13).

- **Chcete říci, že city nejsou spolehlivým vodítkem?**

City jsou velmi proměnlivé, a v tom je problém. Pak by člověk jeden den cítil, že je spasený a druhý den, že není.

Boží slovo se nemění. Je tedy třeba mít jistotu založenou na Božím slově.

- **Je Bible jediným zdrojem, odkud můžeme vědět, že jsme spasení?**

Ne, je jich více a projevují se v každodenním životě:

- Lásky vůči ostatním křesťanům (1.list Janův 3,14).
- Nový vztah, láska k čistotě, ke svatosti (Římanům 7,21-22).
- Nenávisť vůči hříchu (Římanům 7,24).
- Stálost víry (1.list Janův 2,19).
- Svědectví Ducha svatého, který je v nás (Římanům 8,14.16).

- **Může být člověk spasen a nevědět o tom?**

Je možné, že se člověk opravdu narodí znovu a přesto si tím není

zcela jist - buď proto, že není dostatečně vyučován nebo proto, že mu satan vložil do srdce pochybnosti.

• **Může si někdo myslet, že je spasený, když přitom není?**

Jistě, mnozí si myslí, že jsou spasení třeba pro své dobré skutky, ale vůbec spasení nejsou (Matouš 7,22).

• **Je nutné znát den a hodinu svého znovuzrození?**

Mnozí křesťané prožili výraznou zkušenost, takže mohou přesně říci, kdy se obrátili. Jiní si na ten okamžik nemusí přesně pamatovat. Je důležité jenom to, aby křesťan mohl říci: "Vím, že nyní jsem spasen - a to jen proto, že věřím v Pána Ježíše Krista."

• **Mívají křesťané pochybnosti o svém spasení?**

Satan útočí, i křesťané mívají pochybnosti po svém obrácení.

• **Co má dělat ten, koho trápí pochybnosti?**

Nejlépe je připomínat si místa z Písma, která jsou odpovědí na tyto pochybnosti. Když satan nalhává věřícímu, že není spasen, je dobré číst zaslíbení v evangeliích jako například Jan 5,24; tento verš ujišťuje o spasení toho, kdo věří v Pána Ježíše. Stejně jako Pán Ježíš na poušti odrážel pokušení satana Božím slovem, tak máme i my vyháňet pomocí Bible jeho zpochybňující lži (Matouš 4,4.7.10).

• **Co ještě mám dělat, pokud si nejsem zcela jist, zda jsem opravdově přijal Krista?**

Měl by sis to teď hned vyjasnit třeba tím, že opravdu ze srdce řekneš Pánu Ježíši: "Pane Ježíši, pokud jsem ti dosud plně neuvěřil, tak Tě právě teď přijímám jako svého jediného Pána a Spasitele."

Svatost

• **Musím žít svatým životem, abych se stal křesťanem?**

Ne, hříšník není schopen žít svatě, pokud není spasen.

• **Chce Bůh, aby křesťané vedli svatý život?**

Samozřejmě ano (1.Tesalonickým 4,3; Titovi 2,11-13).

• **Dokáže některý křesťan žít dokonale bez hříchu?**

To nedokáže žádný křesťan (1.list Janův 1,8.10). Dokonale žil jen Pán Ježíš Kristus.

• **Jak to, že křesťan může po obrácení ještě hřešit?**

Stále má svou starou porušenou přirozenost, se kterou se narodil. Té se při obrácení nezbaví (Římanům 7,17).

• **Jak se tedy liší křesťan od nespasného člověka?**

Věřící má novou přirozenost, kterou dostal při obrácení. Písmo

říká, že je to božská přirozenost (2.list Petřův 2,4).

• **Jaký je rozdíl mezi těmito dvěma přirozenostmi?**

Stará přirozenost je nenapravitelně zlá a stále se snaží zavléci křesťana do hříchu (Římanům 7,21).

Nová přirozenost koná jen dobro a vede věřícího k cestě svatosti (Římanům 7,22).

• **Proč Bůh při obrácení starou přirozenost neodstraní?**

Stará přirozenost nám stále připomíná naši nicotnost, slabost, a tak jsme více závislí na Pánu, aby nám dal sílu zvítězit nad pokušeními (Římanům 7,24).

• **Vztahuje se pokušení na všechny křesťany?**

Ano (1.Korintským 13,10).

• **Musí křesťan vždy podlehnout pokušení?**

Ne, křesťan hřeší jen pokud chce. Má v sobě moc Ducha svatého a tato síla je dostatečná, aby ho vysvobodila od každého pokušení (Galatským 5,17).

• **Jaký je Boží postoj ke staré přirozenosti?**

Bůh viděl, že je hodna smrti, proto ji odsoudil na kříži. Nesnaží se ji reformovat, polepšit nebo očistit. Je to naprosto beznadějně, a tak ji Bůh od okamžiku, kdy Kristus zemřel, vidí jako mrtvou (Římanům 6,6).

• **Jaký má mít křesťan postoj ke staré přirozenosti?**

Měl by ji umrtvovat; to znamená, že ji nemá poslechnout, když se mu snaží poroučet, co má dělat, protože je Bohem odsouzena (Římanům 6,11-12).

• **Jaký má mít křesťan postoj k nové přirozenosti?**

Měl by o ni pečovat, žít ji, kultivovat a povzbuzovat čtením Bible, obecenstvím s Bohem, modlitbou a službou Pánu a dělat to, co se Jemu líbí (Galatským 5,22-23).

• **Jak se dá stručně vyjádřit tajemství svatého života?**

Tajemství tkví v úzkém kontaktu s Pánem Ježíšem. Podobáme se vždy tomu, co ctíme. Svatost se nedá získat nějakým skutkem, ale je třeba ji udržovat, je to celoživotní proces (2.Korintským 3,18).

• **Můžete uvést nějaké další praktické rady ohledně svatého života?**

1. Dávej pozor na své myšlenky. Člověk je schopen je ovládat (Filipským 4,8).

2. Nepodporuj tělesnost (Římanům 13,14).

3. Pamatuj, že Kristus žije ve tvém těle (Koloským 1,27).

4. Když přijdou pokušení, volej o pomoc k Pánu, aby tě vysvobodil (Matouš 14,30).

5. Pracuj pro Pána (Kazatel 9,10).

6. Věnuj se také nějaké fyzické činnosti, tělesnému cvičení (1.Timoteovi 4,8).

• **A nemusí křesťan dodržovat Desatero přikázání, aby byl svatý?**

Bible učí křesťana správnému vztahu k zákonu - Desateru zejména ve spojitosti s milostí (například v listě Římanům 6,14).

1. Smysl zákona tkívá v tom, aby si lidé uvědomili, že jsou hříšníci, a ne proto, aby se jím stali svatí.

2. Zákon odsuzuje k smrti každého, kdo ho dokonale neplní. Nikdo není schopen žít podle zákona a přitom nebýt pod touto kletbou.

3. Kristus zaplatil pokutu, kterou bylo třeba zaplatit za porušení zákona; Boží dítě je tedy již vysvobozeno od jha zákona (Římanům 10,4; Galatským 3,13).

• **Znamená to, že křesťan může například zabítet a cizoložit?**

To vůbec ne. Křesťan to nechce dělat, protože má v sobě nový život. Lidé pod zákonem žijí ve strachu z trestu. Lidé pod milostí jsou vedeni láskou ke Kristu. Láska je daleko silnější motiv než strach. Z lásky udělají daleko více než ze strachu.

• **Co je tedy směrodatným pravidlem pro křesťanský život, když ne zákon?**

Vzorem a vodítkem pro křesťana je život a učení Pána Ježíše.

• **V čem se učení Pána Ježíše liší od zákona?**

To vyplývá názorně například z páté kapitoly evangelia Matouše. Zákon zněl: "Nezcižolozíš!" Ježíš řekl: "Kdo hledí na ženu chtivě, již s ní zcižolozil ve svém srdci" - viz verše 27 a 28.

Zákon říkal: "Oko za oko, zub za zub." Ježíš učil: "Neodpírejte zlému, ale kdo tě uhodí do pravé tváře, nastav mu i druhou" - viz verše 38 až 42.

Zákon zněl: "Milovati budeš bližního svého a nenávidět nepřítel svého." Ježíš prohlásil: "Milujte své nepřátele" - viz verše 43 a 44.

• **Je možné, aby někdo žil tak, jak Ježíš učil?**

Není to v lidských silách. Ale Pán dal Ducha svatého všem věřícím, aby měli moc žít tímto nadpřirozeným způsobem (1.Korintským 6,19; Galatským 5,16-17).

Postavení a stav věřícího

- **Když tedy křesťan ještě hřeší, jak jej Bůh může vzít do nebe?**

Každý, kdo věří v Krista, má před Bohem dokonalé postavení, dokonce i když jeho okamžitý stav zdaleka není dokonalý (Koloským 2,10).

- **Co je míněno "postavením" křesťana?**

Je to postavení, v němž má křesťan bezmeznou přízeň u Boha, protože je v Kristu (Římanům 5,1-2).

Křesťan sám o sobě nemá nárok ani si nezaslouží stát před Bohem. Jeho právo na vstup do nebe spočívá jen v osobě a díle Pána Ježíše Krista. Tak nás Bůh přijímá, ne proto, čím jsme a jací jsme, ale proto, že patříme Kristu (Efezským 1,6).

- **Jak se vůbec může Bůh dívat na nespravedlivé lidi jako na spravedlivé?**

Může, protože Kristus snesl trest za jejich hříchy na svém těle na kříži (Efezským 2,13).

- **Je o tom takto řeč v Bibli?**

Ano, konkrétně v 2.Korintským 5,21: *"Toho, který nepoznal hřích, kvůli nám ztotožnil s hříchem, abychom v něm dosáhli Boží spravedlnosti."*

- **Rozumím tomu tedy správně, že Bůh přijímá všechny věřící, protože k němu přicházejí v osobě jeho Syna?**

Ano, Kristus je jediný způsob, jak se člověk může dostat do nebe. Je to možné díky Jeho zásluhám.

- **Co je míněno "stavem" věřícího?**

Znamená to jeho okamžitý duchovní stav třeba během všedního dne zde na zemi. Postavení je to, čím je v Kristu, stav je to, čím je sám v sobě.

- **Je stav věřícího bez hříchu?**

Ne, skutečný stav věřícího bývá často daleko od toho, jaký by měl být (Koloským 3,1).

- **Jaká je Boží vůle, pokud jde o stav věřícího?**

Bůh si přeje, aby se stav věřících stále více a více blížil jeho postavení. Je to proces, který by měl probíhat v životě křesťana (Koloským 3,1).

- **Bude někdy stav křesťana odpovídat jeho postavení?**

Ano, až jej Kristus vezme k sobě domů do nebe, tehdy bude jeho

stav přesně odpovídat jeho postavení (1.list Janův 3,2).

- **Proč má křesťanovi záležet na tom, aby jeho stav odpovídal stále více jeho postavení?**

Tuto touhu by v něm měla vyvolávat láska ke Kristu (Jan 14,15).

Jsem spasen - a co dál?

- **Co by měl nejdříve udělat člověk, který uvěřil v Pána Ježíše Krista?**

Slušnost velí především: poděkovat a trvale být vděčný za záchranu.

- **Je třeba vyznat Krista před jinými?**

Vyznání není nutné k získání spasení, ale je potřebné pro růst v křesťanském životě. Nikdo nemůže počítat s tím, že bude dělat pokroky v Božích věcech, pokud se stydí za svého Spasitele (Matouš 10,32; Římanům 10,9; 1.list Petřův 3,15).

- **Jak má vypadat vyznání Krista?**

Jde vlastně o to, abys prostým způsobem vyprávěl druhým, jak velké věci ti Kristus učinil (Marek 5,19).

- **Jak dlouho má nově obrácený člověk čekat, než se dá pokřtít?**

Jde o poslušnost a není proč otálet. Křest je krásná příležitost se veřejně ztotožnit s Kristem v Jeho smrti, pohřbu a zmrtvýchvstání. Tímto činem vyjadřujeme, že jsme si zasloužili zemřít, ale Kristus zemřel za nás. Když tedy zemřel On, zemřeli jsme vlastně my, protože On zemřel na našem místě. Je to zároveň svědectví, že jsme s ním byli pohřbeni a že jsme vstali, abychom žili nový život.

Na druhé straně ale není třeba být nervozním a nespokojeným, pokud vnější okolnosti (roční období, absence bazény a pod.) neumožňují ihned v prvních týdnech po znovuzrození křest uskutečnit důstojným způsobem v kruhu spoluvykoupených.

- **Je křest před Bohem nějakou zásluhou, pokud jde o spasení?**

Ne, křest je projev poslušnosti vůči učení Pána Ježíše. Křesťané, kteří se nemohou dát pokřtít a zemřou, nepřijdou o spasení.

- **Jak může nově obrácený člověk poznat, do kterého sboru má začít chodit?**

Především by si měl uvědomit, že v okamžiku obrácení se stal součástí pravé Církve, těla Kristova (1.Korintským 12,13).

Dále by se měl snažit najít nějaký místní sbor věřících, kde je Kristus uznáván jako Hlava, kde se Bible přijímá jako jedině

měřítko, kde se zachovávají dva přikazy Páně pro církev (křest a lámaní chleba), kde je zdravé učení a kde se věrně zvěstuje evangelium.

V obecenství s věřícími by měl cítit hlubokou odpovědnost za to, aby radostnou a laskavou službou, upřímnými modlitbami i jinými oběťmi přispíval k růstu celého sboru.

• **Co považujete za nejdůležitější z toho, co by křesťan měl dělat každý den?**

Trávit čas u Božího slova a na modlitbě a kdykoli se v jeho životě objeví nějaký hřích, vyznat a opustit jej (Žalm 119,11).

Učednictví

• **Co Pán očekává od toho, kdo je spasen?**

Očekává, že se mu cele vydá, že půjde, kam jej On povede, že bude takový, jakým ho Pán chce mít. Také chce, aby vnitřně opustil vše, co má, vzal kříž a šel za Kristem (Římanům 12,1-2).

• **A to nemá člověk myslet na sebe?**

Naší nejvyšší odpovědností je líbit se Bohu. Pokud hledáme Boží království a jeho spravedlnost, On se postará, abychom měli z čeho žít (Matouš 6,33).

• **To by také mohlo znamenat, že mám jít někam na misi?**

Mohlo, ale také nemuselo. Znamená to však, že bys měl být ochoten jít (Lukáš 9,23-26).

• **Ale kolem sebe vidím řady křesťanů, kteří si užívají pohodlí a výhod světa a nezdá se, že by byli cele vydáni Kristu.**

Nemůžeš se srovnávat jenom s jinými křesťany. Tvým vzorem je Pán Ježíš a máš následovat Jeho (Lukáš 14,25-35).

• **Chce Kristus opravdu, abychom "nenáviděli" své příbuzné?**

Chce, abychom Jeho milovali takovou láskou, že naše láska k příbuzným bude ve srovnání s tím jako nenávisť (Lukáš 14,26).

• **Je možné přijmout Ježíše jenom jako svého Spasitele a ne jako Pána?**

Písmo nás k tomu nikde nevede. Pokud se nám zdá a chováme se tak, jako by si Pán Ježíš nezasloužil, abychom mu dali všechno, pak je to totéž, jako by si nezasloužil nic.

• **Takže spasení znamená se cele vydat Kristu.**

Přesně tak. Nic méně nestačí.